

Centrum pro současné umění Praha/CCA
Art Wall – setkání s městem
29. 8.–9. 10. 2005
Art Wall, outdoor galerie, nábřeží kpt. Jaroše, Praha 7
spojení tram. 14, 17, 12, 5, 8Mi

Michal Rydval

„Vím, že jsem blbá. Ale je to jediný způsob, jak lidem něco ukázat.“

Série 7 citací z českých médií a publikací z let 2001–2005

Reprodukce se stává místem komentáře ke světu, jako dříve produkce, tedy dílo, byla sebevyjádřením umělce. Rozpory, do nichž nás umění zaplétá, tkví v něm samém a nikoli pouze v našem chápání. [...] Umění do sebe zahrnuje styl světa, jenž se mu stal tématem, a obsazuje periferii svých dosavadních úkolů, aniž tím řeší své problémy. (Hans Belting, Konec dějin umění, MF 2000)

V tomto vcelku obyčejném vyjádření nesouhlasu je ukryto ještě jedno, mnohem tišší volání – protest proti nemožnosti protestovat. Zpěvák je uvězněn v kultuře téměř naprosté nesrozumitelnosti a nemůže najít slova, kterými by popsal to, co ho nejvíce znepokojuje. V jeho světě něco schází – on však nedokáže říct co. (Roger Scruton, Průvodce inteligentního člověka po moderní kultuře, Academia 2002)

V městském prostředí veřejný prostor jako takový neexistuje. Jsou tu sice místa veřejnosti otevřená, jako ulice, obchodní pasáže či parky, avšak soukromé vždy dominuje a komerční využití má přednost před veřejným vlastnictvím a sociálním dialogem, konzumní společnost produkuje nespočetné množství vizuálních výzev typu „nakupujte, nakupujte, nakupujte“, které se rozlévají ze sféry soukromé do veřejného prostoru. Hranice mezi těmito dvěma prostory se tak postupně znejasnila. (Maggie McCormick, příspěvek v internetové diskuzi. <<http://www.scca.cz>> 1999)

„Vím, že jsem blbá. Ale je to jediný způsob, jak lidem něco ukázat.“

(Jaroslava Hrabálková, Lidové noviny, 9. 8. 2005)

Michal Rydval (*1973), typograf, textař ve veřejném prostoru, teoretik a kritik trvající neexistence reflexe vizuální komunikace v ČR